

Η πανήγυρις των Αγ. Τεσσαράκοντα στην Ι.Μ. Ιερισσού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Τό Σάββατο 9 η Μαρτίου ή Ένορία τοῦ Γοματίου γιόρτασε μέ κατάνυξη καί άγιορείτικη τάξη τή μνήμη τῶν Άγίων ένδόξων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων πού ύπέστησαν φρικτό μαρτύριο στή λίμνη τῆς πόλεως τῆς Σεβαστείας. Ἡ Πανήγυρις ἔλαβε χώρα στόν μεγαλοπρεπή σταυροειδή τρουλαῖο βυζαντινό ένοριακό Ἱερό Ναό τῆς Θεοτόκου καί τῶν Άγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων πού άνήγειρε πρό 25ετίας περίπου μέ πολλή προσοχή, κόπους καί μεράκι ὁ Ἐφημέριός του Ἀγιορείτης Παν. Ἀρχιμ. π. Ἀναστάσιος Τοπούζης βοηθούμενος άπό τούς ένορίτες του καί ὄχι μόνο, μετά τήν καταστροφική πυρκαγιά πού ύπέστη ὁ παλαιός Ναός τῆς Παναγίας, τόν ὁποῖο ή Ένορία άπεκατέστησε καί σήμερα βρίσκεται περιποιημένος δίπλα στόν κυρίως Ναό.

Άνήμερα στή γιορτή, τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος πλαισιούμενος άπό τούς Παν. Ἀρχιμ. π. Κυριακό Χολέβα, π. Χριστόδουλο Στυλιανό, π. Παΐσιο Σουλτανικᾶ, π. Βαρθολομαῖο

Χατζόγλου καί π. Ἀναστάσιο Τοπούζη τόν ἀεικίνητο καί τιμώμενο ἀπό ὅλους ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ, τούς Αἰδ. Πρωτ. π. Σπυρίδωνα Μποτονάκη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπενησίου καί π. Μακάριο Ζωνάρα καί τόν Διάκονο π. Κωνσταντῖνο Ἰσαακίδη.

Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη διεξοδικά στό μαρτύριο τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα πού πρός τιμήν τους ἐγκώμια ἔχουν συγγράψει μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, ὅπως ὁ Μ. Βασίλειος , ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμασσείας Ἀστέριος, ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος κ.ἄ. Τοῦτο συνέβη διότι προξένησε στήν ἀρχαία Ἐκκλησία τεράστια ἐντύπωση ἡ μαρτυρία τους καί τό μαρτύριό τους. Οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα ἦταν Στρατιῶτες ἀπό διάφορους τόπους καί μαρτύρησαν στούς χρόνους τοῦ Ρωμαίου Βασιλέως Λικινίου, κατά τό ἔτος 320 μ.Χ.. Δέθηκαν μέ ἀλυσίδες, παραδόθηκαν στίς φυλακές καί λιθοβολήθηκαν ἄγρια ἀπό τούς Ρωμαίους εἰδωλολάτρες καί τελικά μέσα στό βαρύ ψύχος τῆς χώρας τῆς Σεβαστείας ρίχτηκαν στή λίμνη της, ὥστε μέσα στόν πάγο νά ἀφήσουν τήν τελευταία πνοή τους. Στό σημεῖο αὐτό ὁ ὁμιλητής ὑπέμνησε τή λιποταξία ἐνός ἐκ τῶν Τεσσαράκοντα, τοῦ ὁποίου τή θέση πῆρε γενναιοφρονα ἕνας ἐκ τῶν δεσμοφυλάκων τους, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Ἀγλάϊος.

Κατόπιν ὁ Ἐπίσκοπος διερωτήθη ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία πού παρεκίνησε Σαράντα νέους

άνθρώπους καί μάλιστα στρατιῶτες τοῦ Ρωμαϊκοῦ Στρατοῦ νά ἐγκαταλείψουν τά ἐγκόσμια καί μέ φρικτό τρόπο νά μαρτυρήσουν γιά τόν Χριστό. Τήν ἀπάντηση, κατά τόν Δεσπότη, ἔδωσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Τιμόθαιον Α΄ του Ἐπιστολή μιλῶντας γιά τό Μέγα μυστήριον τῆς εὐσεβείας : «... μέγα ἐστὶ τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (Τιμ. Α΄, γ΄16), δηλαδή, «...μεγάλον εἶναι τό μυστήριον τῆς ἀληθινῆς πίστεώς μας, πού ἀποκαλύφθηκε ὡς θησαυρὸς αἰώνιος καί παραδόθηκε ἀπὸ τόν Θεὸ στήν Ἐκκλησία Του. Ὁ Θεὸς φανερώθηκε σαρκωμένος, ἀποδείχθηκε ἀληθινὸς Μεσσίας διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγένετο ὁρατὸς ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, κηρύχθηκε μεταξύ τῶν ἔθνικῶν, πιστεύθηκε καί πιστοποιήθηκε στὸν κόσμον ὡς Θεάνθρωπος, ἀναλήφθηκε μέ δόξα»!

Ἔτσι μονάχα ἐξηγεῖται πῶς γιά τόν ἀναστημένο Χριστό οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες δέν λογάριαν τίποτε: οὔτε νιάτα, οὔτε ζωή, οὔτε δόξα, οὔτε τιμές καί μεγαλεῖα! Ἡ πίστη στό σαρκωμένο, παθόντα καί ἀναστάντα Κύριό μας τοὺς ὠδήγησε στό μαρτύριο. Ἐδῶ ὁ Σεβασμιώτατος στήριξε τήν κυρία πρόταση τοῦ κηρύγματός του, λέγοντας: «Τό ὅτι τολμαμε νά μιᾶμε γιά τόν Θεό, τόν ἕνα τριαδικό Θεό, αὐτό τό ὀφείλουμε στήν ἀπόφασή Του ν' ἀποκαλυφθῇ προσωπικά μέσα στὸν κόσμο

καί νά συναντηθῇ μέ τούς ἀνθρώπους· ἡ Ἐνανθρώπηση, τό κήρυγμα, τά θαύματα, ἡ Σταύρωση, ἡ Ταφή, ἡ Ἀνάσταση καί ἡ Ἀνάληψη τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ μας, ὡς ἡ ὕψιστη ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ τό βασικότερο σημεῖο αὐτῆς τῆς συναντήσεως. Ἡ Ἐκκλησία φέροντας καί κηρύσσοντας μοναδικά αὐτήν τήν καθολική πίστη, τό μυστήριον τῆς εὐσεβείας, βιώνει τόν Χριστό ψηλαφητά, ὑπογραμμίζοντας ἀναντικατάστατα τόν ἱστορικό χαρακτήρα τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου. Δηλαδή, λέει στόν ὀρθολογιστή καί σκεπτικιστή τοῦ αἰῶνα μας ὅτι τόν Θεό δέν Τόν ἀνακαλύψαμε μέσα ἀπό κάποιον πειραματικό σωλῆνα ἢ μέ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπο πού ἐμπίπτει σέ ἀνθρώπινά λογικά, ἀλλά μᾶς ἀποκαλύφθηκε μέ θέλησή Του μοναδική μέσα ἀπό τήν Ἐνσαρκη Οἰκονομία Του, μέ τό ὅτι τόλμησε ὁ Θεός καί ἐγένε καί ἄνθρωπος! Ἔτσι ἐρμηνεύεται ἡ προσφορά τοῦ μαρτυρίου καί τό βάπτισμα τοῦ αἵματος ὄχι μόνον τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα, ἀλλά τῶν ἑκατομμυρίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας!»

Καί τελείωσε τό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ὡς ἐξῆς: « Ἄν δέν εἶχε σαρκωθῇ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ πίστη μας στόν Θεό θά ἦταν ψηλάφηση σκιῶν, φαντασμάτων καί χιμαιρῶν! Εὐτυχῶς ὁ Κύριος εὐδόκησε καί ἦλθε κοντά μας, ψηλαφήθηκε ἀπό μᾶς καί μέ τό αἶμα τους οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες πιστοποίησαν τήν ἀλήθεια τῆς δικῆς Του φανερώσεως καί ἀληθείας!»

